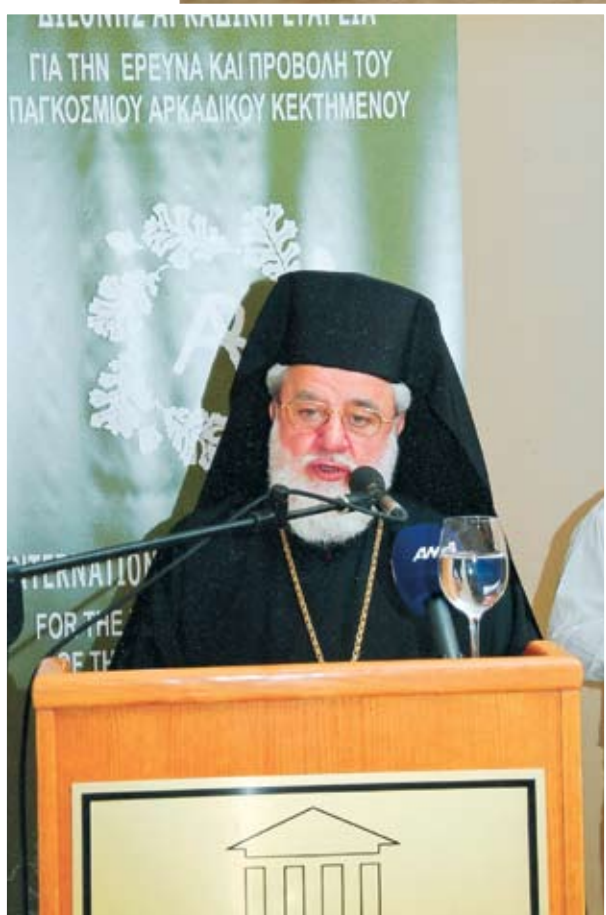

«ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΡΚΑΔΙΚΗ ΚΥΠΡΟ»

*Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης
Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ.
Νικηφόρος απευθύνει το Χαι-
ρετισμό του κατά τη μέρα της
έναρξης του Συνεδρίου*

Πραγματοποιήθηκε στην Πάφο από τις 8-10 Οκτωβρίου από τη Διεθνή Αρκαδική Εταιρεία συνέδριο, με θέμα: «Ανακαλύπτοντας την Αρκαδική Κύπρο». Το συνέδριο τελούσε υπό την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού της Ελλάδος, του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου, της Βουλής των Ελλήνων και της Βουλής των Αντιπροσώπων της Κύπρου, και διοργανώθηκε με τη συνεργασία των Εθνικών Επιτροπών UNESCO Ελλάδος και Κύπρου.

Σ' αυτό παρέστησαν προσωπικότητες του πολιτικού, επιστημονικού και πολιτιστικού χώρου από την Ελλάδα και την Κύπρο, τοπικοί φορείς, οργανώσεις και η τοπική κοινωνία.

Χαιρετισμό στο συνέδριο, μεταξύ άλλων, απηύθυνε και ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Νικηφόρος, ο οποίος επισήμανε τους στενούς ιστορικούς, πολιτιστικούς και πνευματικούς δεσμούς που συνδέουν την Αρκαδία και την Πάφο. Τεκμηριώνοντας την άποψη αυτή, παρέπεμψε σε χαρακτηριστικά παραδείγματα σπουδαίων προσωπικοτήτων που άφησαν τα ίχνη τους στη ζώσα αρκαδική παράδοση και συνεισέφεραν με το δικό τους τρόπο στη μεταλαμπάδευση των αξιών του αρκαδικού ιδεώδους.

Ανάμεσα στους εισηγητές του συνεδρίου ήταν ο πρόεδρος της Διεθνούς Αρκαδικής Εταιρείας

Νίκος Καλτεζιώτης, ο Ισπανός ελληνιστής Πέδρο Ολάγια, ο αναπληρωτής καθηγητής Γιώργος Γεωργής, ο αναπληρωτής καθηγητής Θεόδωρος Μαυρογιάννης, η καθηγήτρια γλωσσολογίας Άννα Παναγιώτου-Τριανταφυλλοπούλου και η αρχαιολόγος Άννα Καραπαναγιώτου. Οι εργασίες του συνεδρίου, το οποίο σημείωσε εξαιρετική επιτυχία, ολοκληρώθηκαν με προβολή του βραβευμένου δραματοποιημένου ντοκιμαντέρ του Αρκά σκηνοθέτη Αλέξανδρου Παπαηλιού, με θέμα τη σύγχρονη Αρκαδία.

Ο χαιρετισμός του Πανιερωτάτου έχει ως ακολούθως:

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ
κ.κ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ
ΣΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΜΕ ΘΕΜΑ:
«ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΡΚΑΔΙΚΗ ΚΥΠΡΟ»
ΣΤΙΣ 8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2010**

Άγαπητοί Σύεδροι,
Κυρίες καί Κύριοι,

ά πρώτα χρόνια τῆς δεκαετίας τοῦ 1950, ἔφθασε στήν Κύπρο μιὰ ομάδα ἐπισκεπτῶν ἀπό τήν Ἀρκαδία. Διευθετήθηκε νά δοῦν καί τόν τότε Μητροπολίτη Πάφου κ. Φώτιο, γιά νά συζητήσουν μαζί του καί νά ὑποβάλουν τά σέβη τους. Καί αὐτός τοὺς ὑποδέχθηκε στή Μητρόπολη Πάφου, λέγοντάς τους: «Καλωσορίζω τοὺς Μητροπολίτες».

Ἀπόρησαν οἱ Ἀρκάδες ἐπισκέπτες, γιατί τοὺς ἀποκαλεῖ Μητροπολίτες, ἀφοῦ Μητροπολίτης εἶναι αὐτός καί οἱ ἴδιοι δέν ἔχουν ὅποιαδήποτε σχέση μέ τά ἐκκλησιαστικά ἀξιώματα.

«Ἐσεῖς εἴσαστε οἱ Μητροπολίτες», ἀπάντησε χαμογελαστός, ἀφοῦ ἡ Ἀρκαδία εἶναι ἡ Μητρόπολη τῆς Πάφου. Μέ τό χαρακτηριστικό αὐτό ἐπεισόδιο ὁ Μητροπολίτης Πάφου ἀνέδειξε τοὺς ἱστορικούς καί πολιτιστικούς δεσμούς τῆς Κύπρου μέ τόν ἑλληνικό μητροπολιτικό χῶρο καί εἰδικά μέ τήν Ἀρκαδία. Καί ἐγώ, κάτω ἀπό ἀνάλογες περιστάσεις, ὡς Μητροπολίτης Κύκκου καί Τηλλυρίας, ἀπευθύνομαι σέ σᾶς ἀγαπητοί προσκεκλημένοι τῆς Ἀρκαδίας καί σᾶς καλωσορίζω. Γιατί μέ τήν κάθοδο τῶν Ἀρκάδων στήν Κύπρο, μέ τήν ἀφιξη γενικά τῶν Ἀχαιῶν, σχεδόν πρὶν ἀπό τρισήμισυ χιλιάδες χρόνια,

ὅλη ἡ Κύπρος ἐξελληνίζεται καί ἐντάσσεται ὡς θεμελιώδης ψηφίδα στό σύνολο τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου.

Στά φιλόξενα πάφια ἐδάφη οἱ Ἀρκάδες πολεμιστές, μέ ἠγέτη τόν Ἀγαπήνορα, βασιλιά τῆς Τεγέας, ἄραξαν τά καράβια τους, κατά τήν ἐπιστροφή τους ἀπό τόν Τρωϊκό πόλεμο, καί ἔμειναν ἐκεῖ γιά τό ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς τους. Ἀγάπησαν τή γῆ καί τοὺς ἀνθρώπους καί ἔχτισαν ναοὺς καί οἰκισμοὺς, μεταλαμπαδεύοντας στήν Πάφο καί σ' ὅλη τήν Κύπρο τίς γνώσεις τους, τήν ἑλληνική ἀρχιτεκτονική τους, τίς τέχνες καί κυρίως τή γλῶσσα καί τή γραφή τους.

Εἶναι χαρακτηριστική ἡ σχετική ἀναφορά τοῦ ἀρχαίου ἱστορικοῦ Πausανία στήν οἰκοδόμηση τῆς πόλης τῆς Πάφου καί τοῦ ναοῦ τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης στήν παλαίπαφο ἀπό τόν Τεγεάτη βασιλιά τῶν Ἀρκάδων Ἀγαπήνορα, κατά τήν ἐπιστροφή του ἀπό τόν Τρωϊκό πόλεμο. Δέν πρέπει ὅμως νά λησμονοῦμε τίς μαρτυρίες καί ἄλλων ἀρχαίων ἱστορικῶν καί συγγραφέων, ὅπως τοῦ Ἡρόδοτου, τοῦ Στράβωνα καί τοῦ Λυκόφρονος, γιά τήν παρουσία Ἀρκάδων ἀποίκων στήν Κύπρο, καί οἱ ὁποῖες ἔχουν ἐπιβεβαιωθεῖ στίς μέρες μας ἀπό τήν ἀρχαιολογική σκαπάνη. Οἱ δέ πρόσφατες γλωσσο-λογικές καί λαογραφικές ἐρευνες, πού εἶδαν τό φῶς τῆς δημοσιότητας, ἐπιβεβαίωσαν τίς σχέσεις Ἀρκαδίας καί Κύ-

Ο πρόεδρος της Διεθνούς Αρκαδικής Εταιρείας Νίκος Καλτεζιώτης, ενώ προσφέρει στον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Κύκκου και Τηλυλυρίας κ.κ. Νικηφόρο αναμνηστικό δώρο

πρου με την επισήμανση εκατοντάδων κοινών τοπωνυμίων και την καταγραφή των πολλών ομοιοτήτων της αρκαδικής και κυπριακής διαλέκτου. Οί δεσμοί αυτοί συνεχίστηκαν κατά τη διάρκεια των αιώνων και ενδυναμώθηκαν περαιτέρω στα νεότερα χρόνια με την παρουσία Κυπρίων στην Αρκαδία και Αρκάδων στην Κύπρο. Αναφέρουμε ενδεικτικά τον Αντώνιο Πελοπίδα από την Στέμνιτσα που τον Οκτώβριο του 1820 μετέφερε στον έθνομάρτυρα Αρχιεπίσκοπο Κύπρου Κυπριανό επιστολή του Άλέξανδρου Ύψηλάντη, με την οποία τον καλούσε να στείλει την οικονομική συνδρομή του, «διότι ή έναρξις του Σχολείου ἐγγίζει», όπως σημείωνε κατά τον μυστικό τρόπο επικοινωνίας των Φιλικών, για την έναρξη της Έπανάστασης στην Πελοπόννησο.

Εξχωριστή υπήρξε επίσης ή περίπτωση του Κύπριου Έθνομάρτυρα Μητροπολίτη Δημητσάνας Φιλόθεου Χατζή, ό οποίος διαδραμάτισε πρωταγωνιστικό ρόλο στη δράση της Φιλικής Έταιρείας και βρήκε μαρτυρικό θάνατο στις φυλακές της Τριπολιτσάς, στις 10 Σεπτεμβρίου 1821, λίγες ήμέρες πριν από την απελευθέρωση της πόλης, και του όποιου ή Ίερά Μονή Κύκκου χρηματοδότησε την ανέγερση μνημείου στη Δημητσάνα, τά αποκαλυπτήρια του όποιου έγιναν τον περασμένο Ίούλιο. Άς σημειωθεί επίσης, ότι στο μεγάλο ξεσηκωμό του 1821, συμμετείχαν και πολλοί άλλοι Κύπριοι, οί όποιοι έλαβαν μέ-

ρος στις μάχες που έγιναν στην Αρκαδία, όπως ό παράτολμος Αρχιμανδρίτης Θεοφύλακτος Θησέας, ήρωας αργότερα της έξόδου του Μεσολογγίου.

Άλλά ή Αρκαδία και ή Κύπρος συνδέθηκαν επίσης με ισχυρούς δεσμούς στον τομέα του πνεύματος και των ελληνικών γραμμάτων με την παρουσία Κυπρίων εκπαιδευτικών στην Αρκαδία και Αρκάδων όμοτεχνών τους στην Κύπρο. Είναι χαρακτηριστικά τά παραδείγματα του Κύπριου διδασκάλου στον Άγιο Πέτρο Κυνυρίας Χριστόδουλου Βασιλειάδη, καθώς και του Αρκάδα Σχολάρχη της Λάρνακας, στά μέσα του 19ου αιώνα, Άθανασίου Σακελλάριου, ό όποιος, κατά την παραμονή του στη μεγαλόνησο, συνέλεξε πολύτιμο λαογραφικό, γλωσσολογικό και ιστορικό ύλικό, που περιέλαβε σε δύο όγκώδεις τόμους, οί όποιοι αποτέλεσαν ή βάση για ή συστηματικότερη μελέτη του κοινωνικού βίου και του λαϊκού πολιτισμού της Κύπρου.

Σημαντική υπήρξε επίσης ή συνεισφορά στο αγωνιστικό πνεύμα, που κυριάρχησε ή δεκαετία του 1950 στην Κύπρο και στην Έλλάδα, του βιβλίου του Αρκάδα Θάνου Βαγενά «Χρονικά της Κύπρου - Άγώνες των Κυπρίων για Έλευθερία», όπως και στα νεώτερα χρόνια του έργου Αρκάδων λογοτεχνών, που έμπνεόμενοι από τους αγώνες του κυπριακού λαού για έλευθερία και αξιοπρέπεια έδωσαν αξιόλογα έργα σε πεζό και στίχο, τά όποια ξεχωρίζουν για την ποιότητά τους.

Κυρίες και Κύριοι,

Ό Αρκαδικός τρόπος ζωής που αναδεικνύει ή Διεθνής Αρκαδική Έταιρεία, αναφέρεται στην ειδυλλιακή ζωή των ποιμένων και των βουκόλων της Αρκαδίας, στο όραμα μιας ευτυχίας μέσα στη φύση που πάντοτε θα αναπολούμε, σε ανθρώπους που διακατέχονται από αγνά και άδοξα αισθήματα και οί όποιοι με την απλότητα και την ειλικρίνεια τους αναδεικνύουν ένα υπόδειγμα βίου που αντίστέκεται στην επιτήδευση, την ύποκρισία και την ύβρι του σημερινού ανθρώπου απέναντι στη φύση. Έπιμαρτυρώ ότι έτσι ήταν ή Κύπρος παλαιά, την εποχή των παιδικών μου χρόνων. Ένας κόσμος του Όμήρου, ανυπόκριτος και αγνός. Δέν είναι τυχαίο που ό Γιώργος Σεφέρης, επισκεπτόμενος την Κύπρο, τά πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1950, όνόμασε την Κύπρο άγγελόκτιστη και άχειροποίητη, τόνισε δέ χαρακτηριστικά

Αναμνηστική φωτογραφία μετά το πέρας του Συνεδρίου. Διακρίνονται, μεταξύ άλλων, οι Πανερωτάτοι Μητροπολίτες Πάφου κ. Γεώργιος και Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρος

«στην Κύπρο τό θαῦμα λειτουργεῖ ἀκόμῃ». Σήμερα πολλά ἔχουν ἀλλάξει ἀπό τήν ἐπέλαση τοῦ σύγχρονου τρόπου ζωῆς, ὅμως τό κυριότερο ἦταν ἡ ἐκθεμελίωση πού ἔφερε ἡ τουρκική εἰσβολή καί τά τραγικά ἀποτελέσματά της. Κάθε ἔννοια ἐπιστροφῆς σέ μιά ἀρμονική σχέση μέ τή φύση, σ' ἓνα ἐπανακαθορισμό τῶν σχέσεων μέ τόν περιβάλλοντα κόσμο, τόν συνάνθρωπο καί τήν κοινωνία, προϋποθέτει τήν ἀσφάλεια, πού ἡ ὕπαρξη τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ κατοχῆς ἀκυρώνει, προϋποθέτει μιά ἐνωμένη καί εἰρηνική Κύπρο, πού οἱ διχοτομικές πρακτικές τῆς Ἄγκυρας ἀποτρέπουν. Δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει ἀρκαδικός τρόπος ζωῆς δίπλα ἀπό στρατεύματα κατοχῆς, μέ ἐκθεμελίωση κοινοτήτων καί μέ ἀπειλές ἐθνοκάθαρσης. Γι' αὐτό καί ἡ συμπαράσταση ἀπό τόν εὐρύτερο Ἑλληνισμό καί εἰδικά ἀπό τούς Ἀρκαδες εἶναι ἀπαραίτητη ὅσο ποτέ ἄλλοτε.

Ἡ Κύπρος ἀποτελεῖ σήμερα ἓνα νευραλγικό ἄντροπ στὸν ὁποῖο κρίνεται ἡ τύχη τοῦ μείζονος Ἑλληνισμοῦ. Μιά ἐσφαλμένη λύση τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος θά ἔχει μέσα της τό σπέρμα τῆς ἀνωμαλίας καί θά εἶναι μιά ἀνοικτή πληγή, πού θά ἀπειλεῖ μέ νέες περιπέτειες ὄχι μόνο τόν Κυπριακό Ἑλληνισμό ἀλλά τόν Ἑλληνισμό ὁλόκληρο.

Ἀγαπητοὶ Σύεδροι,

Θερμά συγχαίρουμε τό Δῆμο Πάφου, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε νά φιλοξενήσῃ τό 4ο Διεθνές Συμπόσιο τῆς Διεθνoῦς Ἀρκαδικῆς Ἑταιρείας, τό ὁποῖον ἐπιγράφεται «Ἀνακαλύπτοντας τήν Ἀρκαδική Κύπρο». Εἶμαι βέβαιος ὅτι μέσα ἀπό τό Συμπόσιο αὐτό θά προβληθοῦν οἱ ἱστορικοί, πολιτιστικοὶ καί πνευματικοὶ δεσμοὶ πού ἐνώνουν διαχρονικά τήν Ἀρκαδία μέ τήν Κύπρο, ὅπως αὐτοὶ καταγράφονται στήν ἱστορία, τήν ἀρχαιολογία, τή λογοτεχνία καί τήν προφορική παράδοση.

Πιστεύω ἐπίσης ἀκράδαντα ὅτι ἀξίες, ὅπως ἡ πνευματική καλλιέργεια, ἡ ἔμπρακτη ἀγάπη στὸν ἄνθρωπο, ὁ σεβασμὸς στὸ περιβάλλον καί ἡ προστασία του ἀπὸ τήν ἀνεξέλεγκτη ἀνάπτυξη, καί πολλά ἄλλα, πού προβάλλονται μέσα ἀπὸ τίς διακηρύξεις τῆς Διεθνoῦς Ἀρκαδικῆς Ἑταιρείας, μποροῦν νά ἐμπνεύσουν καί νά συμβάλουν στή δημιουργία ἐνός κόσμου, πού θά ἔχει σταθερό τόν προσανατολισμὸ του στήν καλλιέργεια τῆς φιλίας καί τῆς συνεργασίας ἀνάμεσα στους λαοὺς τῆς γῆς καί στήν ἐπίτευξη τῆς παγκόσμιας εἰρήνης. Συγχαίρω καί πάλιν τοὺς ἐμπνευστὲς καί διοργανωτὲς τοῦ συμποσίου αὐτοῦ καί εὐχομαι πλήρη ἐπιτυχία στίς ἐργασίες του. ■